

och sig själv och manns och kvinnors utveckling. De
dessa är utvecklingsgenier som behöva de förhållanden, som
med hjälp av det utvecklingskvar på grund av de utveck-
lingsgenier som de i utvecklingskvar har.

Den här utvecklingsgenier, som de utvecklingsgenier, som de
och utveckling, som man vetar. Den utveckling som det är
genier utveckling, som de utveckling, som de utveckling, som de
och utveckling som utveckling. De utveckling utveckling utveckling
de, som de utveckling som utveckling utveckling som de utveckling
de de i utveckling som utveckling utveckling. De utveckling utveckling
utveckling som utveckling som utveckling utveckling som utveckling
utveckling. Utveckling som utveckling utveckling utveckling, som de
utveckling utveckling som utveckling som utveckling utveckling.

De utveckling som utveckling som utveckling utveckling som
utveckling utveckling som utveckling som de utveckling utveckling
utveckling som utveckling som utveckling som utveckling som utveckling
utveckling som utveckling som utveckling som utveckling som utveckling
utveckling som utveckling som utveckling som utveckling som utveckling
utveckling som utveckling som utveckling som utveckling som utveckling
utveckling som utveckling som utveckling som utveckling som utveckling
utveckling som utveckling som utveckling som utveckling som utveckling

Subtraktion.

Av Sven Blomberg.

Det vedertagna sättet att subtrahera är ju att säga:

231
93

»3 ifrån 11 står 8 kvar, 9 från 12 står 3 kvar, 0 ifrån 1 står
1 kvar», eller mera pedagogiskt: »3 ifrån 1 går inte. Jag
lånar (till ettan) ett tiotal, 3 ifrån 11 står 8 kvar. 9 tiotal
från resterande 2 tiotal går inte. Jag lånar ett hundratal.
9 från 12 står 3 kvar. 0 ifrån kvarstående ett (hundratal!)
står ett kvar».

På gamla dagar har jag gått ifrån denna traditionella tankegång, emedan jag funnit en annan, som för mig är bekvämare och säkrare. Jag säger »funnit», emedan jag aldrig hört eller sett metoden beskrivas eller tillämpas, och ändå tviflar jag icke på att heta strider fordom stått om hvilken metod som vore att föredraga. Två saker förvåna mig: Det ena är, att den traditionella metoden vunnit envælde. Det andra är, att jag aldrig hört eller sett något om den andra metoden, vare sig i skolan eller lifvet. Här vill jag tillägga, att jag endast har mogenhetsexamen på reallinjen.

Jag subtraherar numera alltid så här:

$$231$$

$$\underline{\quad 93}$$

$$138$$

»3 ifrån 11 blir 8, 10 från 13 blir 3, 1 ifrån 2 blir 1».

I stället för att i minuenden, hvarje gång jag behöfver låna, först lägga till 10 och sedan draga från 10, eller, som man vanligen uttrycker sig, först låna 10 och sedan minska nästa siffra med ett, så lägger jag till 10 i både minuenden och subtrahenden. Den senare metodens öfverlägsenhet i bekvämlighets- och säkerhetsafseende grundar sig på det faktum, att det är lättare att lägga till än draga ifrån, äfven om det endast gäller ett. Detta kan vara en allmän förteelse, som kan hava många förklaringsgrunder, bl. a. den, att man adderar mer än subtraherar och därför vinner större öfning och däraf större färdighet i addition; men det kan möjligen vara endast en egenhet hos mig. Här må enhvar pröfva själf och döma.

Till ofvan sagda skillnad i metoderna kommer, sedan man väl skuddat den traditionella metoden fullständigt af sig, att man öfverblickar och behärskar räkneoperationen bättre med den här föreslagna metoden. Afven detta om-döme kan ju sägas vara subjektivt, då mig veterligt ingen annan än jag använder metoden. Men om man analyserar räkneoperationen, finner man, att man vid den föreslagna

